

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

52 In momento, in ictu oculi, in nouissima tuba (canet enim tuba) & mortui resurgent incorrupti: & nos immutabimur.

53 Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptione: & mortale hoc induere immortalitatem.

54 Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est, Absorpta est mors in victoria.

55 Vbi est mors victoria tua? vbi est mors stimulus tuus?

56 Stimulus aurem mortis, peccatum est: virtus vero peccati, Lex.

57 Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum Christum.

58 Itaque, fratres mei dilecti, stabiles estote & immobiles: abundantes in opere Domini semper, scientes quod labor vester non est inanis in Domino.

clamat eum extremam per buccinam oculi istu quasi...
התפארת אף רפף עינא בקדנא אהריתא כד תקרא
est futurum immutabimur & nos corruptione absque mortui & resurgunt
וידעו מותא דלא חבלא והנן נתחלה: עתיד הו
& similiter corruptibilitatem non vt induat quod corruptibile hoc
הו מותא דמתחבל דנלבש לא מתחבלנותא והנא
hoc autem induerit cum mortalitatem non vt induat quod mortale
מתא דנלבש לא מותותא: מא דלבש דין הנא
mortalitatem non quod moritur & hoc corruptibilitatem non quod
מתחבל לא מתחבלנותא והנא דמתא לא מותותא
in victoria mors quia absorpta est qui scriptus est ille sermo cum
הו מותא מלתא הי דמתבא דאתבלע מותא בזכותא:
aculeus inferne victoria tua est & vbi mors aculeus tuus est
מאי עוקסך מותא ואיכא הי זכותי שיוול: עוקסך
est Lex peccati & virtus est peccatum
הו מותא חטיתא הוילא דהטיחא נמוכא הו:
Iesu Domini nri per manū victoriā nobis qui dedit Deo autem gratias
הו מותא דלא חבלא דיהב לן זכותא ביד מן ישוע
suis & non stabiles estote & dilecti mei fratres mei itaque
מכיל אהי והכיבי הו משרדין ולא תהוון
cum Domini in opere tempore in omni abundantes estote sed
הו מותא אלא הו מתיתרין בכל זכנ בעברה דמריא כד
in Domino inanis est non quod labor vester in Domino
הו מותא דעמלכון לא הו סריק במריא:

קפלאון יו

CAP. XVI.

1 De collectis autem quae sunt in Sanctos, sicut ordinari Ecclesiis Galaticis, ita & vos facite.

2 Per vnam sabbathi vnusquisque vestrum apud se reponat, recondens quod ei bene placuerit: vt non cum venero, tunc collectae fiant.

Epiphaniā quae post quatuor in Sabbatho tenet
דוד בשבא דחמשא דבתר דנחא
praecepti quemadmodum in Sanctos quod colligitur autem eo
הו מותא דמתכנס לקדישא איכנא דפקרת
vno in omni facite vos eiam ita Galatarum Ecclesiis
הו מותא דנלטיא הנא אף אנתון עבדו: בכל הד
quenic aliqd ipsū & seruet ponat in domo sua ex vobis homo bono in
הו מותא אנש מנכון בביתא כאם ונטר הו מותא דמטא
collectae fiant tunc venero cum vt parum
הו מותא דלא מא דאתית הידין נהוין נביתא:

52 οὐ ἀπόμνηστος, οὐ ῥιπή, οὐ φθαρτός, ἐν τῇ ἐξάτη (ἡ ἀπογοῖ) ἀλλοίως γὰρ, καὶ αἱ νεκροὶ ἐγὰρ θνήσκουσιν ἀδύνατον
ἡμῶν ἀμνηστία. 53 δὲ ἰσχυρὸν τὸ φθαρτὸν τὸ πᾶν οὐ δύναται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνήσκον τὸ πᾶν οὐ δύναται ἀδύνατον
νασίαν. 54 ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τὸ πᾶν οὐ δύναται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνήσκον τὸ πᾶν οὐ δύναται ἀδύνατον, τότε
ῥησεται ὁ λόγος ὁ μαρτυρημένος, Κατὰ τὸ πᾶν ὁ θνήσκων εἰς τὴν αἰώνιον. 55 καὶ τὸ θνήσκον τὸ πᾶν οὐ δύναται
ἀδύνατον. 56 τὸ δὲ κείνον τὸ θνήσκον, ἡ ἀδύνατος ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμνηστίας, ὁ λόγος. 57 τὸ δὲ κείνον τὸ
πᾶν οὐ δύναται ἀδύνατον, τὸ κείνον ἡμῶν ἰησοῦ Χριστοῦ. 58 αἴσθη, ἀδύνατος μου ἀμνηστία, ἡμῶν ἡμῶν
ἀμνηστία τὸ πᾶν, ἀδύνατος οὐ τὸ πᾶν, τὸ κείνον τὸ πᾶν, εἰδότες ὅτι ὁ λόγος ὁμῶν ἐν τῇ αἰωνίᾳ ἐστὶν αἰωνίος.

Κεφ. 16.

1 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς αἰμίους, ὡς πρὸς ἀλλήλους ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλιτίας, ἵνα καὶ ἡμῶν ἡμῶν
π. 2 καὶ μίαν ἐκκλησίαν ἕκαστος, ὡς καὶ ἑαυτὸν ἡ δόξα, ὡς καὶ ἑαυτὸν ἡ δόξα, ὡς καὶ ἑαυτὸν ἡ δόξα, ὡς καὶ ἑαυτὸν ἡ δόξα.
τὸ πᾶν λογίας γινώσκου.

NOVUM
TESTAM
TUM
A.
IV.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cum epistola mittam ipsos. vos quos elegeritis eos venturo & cum
 וּמֵא דַתִּית לְאִילִין דְּנִבְנִין אַנְתּוֹן לְהוֹן אֲשֶׁר־רַב בְּאַנְתְּרָא
 opus fuerit dignum vero si in Ierusalem gratiam vestramve perferat
 דְּנוֹבְלוֹן טִיבּוֹתְכוֹן לְאוּרִישַׁלַּם. אֲנִי דִין שׁוֹא הוּא סוֹעֵרָא
 ad vos autem ego veniam proficiscetur mecum etiam proficiscar ego ut etiam
 דַּאָף אֲנֵא אֹרֵל אָף עִמִּי נְאוּלוֹן. אַתָּא אֲנֵא דִין לֹתְכוֹן
 in Macedoniam enim etiam ego transeam Macedoniam etiam transfero cum
 מֵא עֵבֶרְתָּ מִן מְקֻדוֹנִיָּא עֵבֶר אֲנֵא לְהַגִּיר לְמְקֻדוֹנִיָּא
 deducatis me ut vos apud vos habernabo aut manebo apud vos etiam & tunc
 וּכְבֵר אָף לֹתְכוֹן אֲקוּא אוֹ אֲכַתָּא לֹתְכוֹן דַּאֲנֹתוֹן תְּלוֹנוֹן
 etiam quasi nunc ego volo non sum quo profectur in locum
 לְאַתֵּר דְּאוּרִישַׁלַּם אֲנֵא לֹא עֵבֶר. אֲנֵא דְּהִשָּׂא אִיךְ עֵבֶר
 si apud vos tempus quod comorabor enim sum sperans vos inuicere viam
 אֹרְחָא אֲהוּיְכוֹן מְסַבֵּר אֲנֵא גִיר דְּאוּרִישַׁלַּם וּבְנֵא לֹתְכוֹן אָן
 usque in Epheso enim sum permanens mihi permisit Dominus
 מְרִי מְפַס לִי. מְקוּבָא אֲנֵא גִיר בְּאַפְסוֹס עֵרְמָא
 quod plenus est mihi pater magnum enim ostium ad Pentecosten
 לְפִנְטִיקוֹסְטָא. תְּרַעָא גִיר רַבְּנֵא אַתְּפַתָּא לִי דְּמִלְּמָא
 ad vos venerit autem si multi & hostes operibus
 סוֹעֵרָא וּמְקוּבְלָא כְּנִיאוּן. אֲן דִין נִתְּרֵא צְאוּדִיכוֹן
 enim opus apud vos sit metu ut absque videte Timotheus
 טַמְתָּאוֹס הוּוּ דְּרִלְמָא דְּחֵלָא נְהוּא לֹתְכוֹן עֵבֶרָא גִיר
 sed cum despiciat homo igitur ne ut ego operatur Domini
 דְּמִרְיָא פִּלַח אֲכוֹתִי. לְמֵא הַכּוֹל אֲנִשׁ נְשׁוּטוּוּהִי אֵלָא
 cum enim cum sum expectans ad me ut veniat cum pace deducite eum
 לְאוּרִישַׁלַּם בְּשִׁלְמָא דְּנִתְּרָא לֹתִי מְקוּבָא אֲנֵא לְהַגִּיר עִם
 ad vos ut veniet ab eo petij multos fratres mei autem Apollo ab fratribus
 אַתָּא. מִן אֲפִלוֹ דִין אֲתוּי כְּנִי בְּעִית מְנַה דְּנִתְּרָא לֹתְכוֹן
 autem quando ad vos ut veniat voluntas est non etiam fratribus cum
 עִם אַתָּא וּכְבֵר לֹא הוּא עֵבֶרָא דְּנִתְּרָא לֹתְכוֹן אֲמַתִּי דִין
 ad vos veniet locus ei erit
 דְּנְהוּא לְהַ אַתְּרָא אַתָּא לֹתְכוֹן.
 ieiunij quarte hebdomadis tertie diei
 דְּיוֹם תְּלַתָּא דְּשַׁבְּתָא דְּאַרְעֵינָא דְּעוֹמָא
 & estote fortes praebeate vos viros in fide & state expergiscimini
 אַתְּהֵעִירוּ וְקוּמוּ כְּהִימְנוּתָא אַתְּנְבְּרוּ וְאַתְּחַסְּנוּ.

3 Cum autem praesens fuero, quos probaveritis per epistolas, hos mittam perferre gratiam vestram in Ierusalem.
 4 Quod si dignum fuerit, ut ego eam, mecum ibunt.
 5 Veniam autem ad vos, cum Macedoniam pertraherem, nam Macedoniam pertraherem.
 6 Apud vos autem forsitan manebo, vel etiam hiernabo, ut vos me deducatis quocumque iero.
 7 Nolo enim vos modo in transitu videre. Spero enim me aliquantulum temporis manere apud vos, si Dominus permiserit.
 8 Permanebo autem Ephesi usque ad Pentecosten.
 9 Ostium enim mihi apertum est magnum & euidens: & aduersarii multi.
 10 Si autem venerit Timotheus, videte ut sine timore sit apud vos. Opus enim Domini operatur, sicut & ego.
 11 Ne quis ergo illum spernat, deducite autem illum in pace, ut veniat ad me: expecto enim illum cum fratribus.
 12 De Apollo autem fratre vobis notum facio, quoniam multum rogavi eum, ut veniret ad vos cum fratribus: & utique non fuit voluntas eius, ut nunc veniret: veniet autem cum ei vacuum fuerit.
 13 Vigilate, state in fide, viriliter agite, & confortamini.

3 ὅταν δὲ ἐπιπέσωμαι ἐπὶ ὑμᾶς, τοὺς ἁποδείξαντας ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 4 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 5 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 6 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 7 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 8 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 9 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 10 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 11 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 12 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ. 13 ἂν δὲ ἴσθαι ὅτι ἔστιν ἰσχυρὸν ὑμᾶς ἐπιπέσωμαι ἐν Ἱερουσαλήμ.

14 Omnia enim vestra in charitate fiant.
 15 Obsecro autem vos, fratres, nositis domum Stephanæ & Fortunati & Achaici, quoniam sunt primitiæ Achaicæ, & in ministerium Sanctorum ordinaverunt se ipsos.
 16 Ut & vos subdiri sitis eiusmodi, & omni cooperanti & laboranti.
 17 Gaudeo autem in præsentia Stephanæ & Fortunati & Achaici, quoniam id quod vobis deerat, ipsi suppleverunt.
 18 Refecerunt enim & meum spiritum & vestrum. Cognoscite ergo qui eiusmodi sunt. Salutant vos omnes Ecclesiæ Asiæ.
 19 Salutant vos in Domino multum Aquila, & Priscilla, cum domestica sua Ecclesia, apud quos & hospitor.
 20 Salutant vos omnes fratres. Salutate invicem in osculo sancto.
 21 Salutatio mea manu Pauli.
 22 Si quis non amat Dominum nostrum Iesum Christum, sit Anathema, Maranatha.
 23 Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum.
 24 Charitas mea cum omnibus vobis in Christo Iesu Amen.

à vobis autem ego peto ^{fiat cum charitate voluntates vestras}
 בעא אנא דין מנכון ¹⁵ ¹⁵ בעא אנא דין מנכון
 sunt quod hæc estis scientes quia Stephanæ domo pro fratribus
 Sanctorum in ministerium animas suas & posteritatis Achaicæ
 ordinarunt se ipsos
 & omni sunt qui tales ijs obtemperantes sitis vos vestros
 de aduentu autem ego gaudeo & ad adiuvant nobiscum qui liberaverunt
 de deficiebatis quod id & Achaici & Fortunati
 quod deficiebatis quod id & Achaici & Fortunati
 estote & qui vester qui me spiritum meum eni refocillare de impleverunt qui
 postulant sunt qui ita eos agnoscite qui
 multum pro pace vestra postulant quæ in Asia omnes Ecclesiæ
 postulant quæ in domo eorum Ecclesiæ cum & Priscilla Aquila
 in osculo unus unus pro pace postulate omnes fratres pro pace
 qui non is Pauli manus per scripturam pax
 venit Dominus noster anathema sit Christum Iesum Dominum nostrum
 cum & dilectio eius vobiscum Christi Iesu Domini gratia
 amen Iesu in Christo omnibus vobis
 amen Iesu in Christo omnibus vobis

NOVUM
 TESTAM
 TUM
 A.
 V.

quæ scripta est prima Corinthios quæ ad epistolæ Finis
 שלברת אנתתא דלורת קורנתיתא קרמיתא דאתכתבת
 Timothei per manus & missa est Macedonic Philippis
 בפיליפוס דמקדוניה ואשתדרת באידי טימתאוס

14 πάντα υμῶν ἐν ἀγάπῃ ἔστω. 15 ὡς ἐβόησα ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν οἰκία Στεφάνου
 ἀποβῆθαι τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς οἴκον αὐτοῦ εἰσέλθαι ὑμεῖς. 16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτασσέσθε
 αὐτῷ, ὅτι ἐστὶν οἰκία Στεφάνου, καὶ τῆς Πρίσκιλλας καὶ Ἀκυλῆς, ἧς οἰκία ἐστὶν ἐν ἑσέσι.
 17 ἡμεῖς γὰρ χαίρομεν ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτῶν, ὅτι ἐπὶ αὐτοῖς ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ
 ἐστὶν ἡμεῖς, καὶ ὑμεῖς ὑποτασσέσθε αὐτοῖς, ὡς ἑσέσι. 18 ἡμεῖς γὰρ χαίρομεν ἐν τῇ παρουσίᾳ
 αὐτῶν, ὅτι ἐπὶ αὐτοῖς ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ ἐστὶν ἡμεῖς, καὶ ὑμεῖς ὑποτασσέσθε αὐτοῖς, ὡς ἑσέσι.
 19 ἀσπάζεσθε ἀλλήλους ὡς ἑσέσι. 20 ἀσπάζεσθε ἀλλήλους ὡς ἑσέσι.
 21 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.
 22 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.
 23 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.
 24 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.